

Volkomen in zichzelf gekeerd zat hij daar. Roerloos. Niet deelnemend aan de korte gesprekjes van het gezelschap. Een licht dementerende man van in de tachtig. Was hij licht dementerend of al ver gevorderd? Ik wist het niet.

Dit was de eerste keer dat ik een muziek-uurtje zou verzorgen in het huis Beth Shamar in Groenekan. Beth Shamar: 'huis van bescherming en omarming'. Mijn zus werkte daar en had mij ervoor gevraagd. Met enige aarzeling had ik toegezegd. Voor een paar keer dan. Maar hoe pak je dat aan? Met muziek voor dementerenden had ik geen ervaring. Wel met het geven van een muziekcursus voor ouderen. Zelfs voor kinderen. Maar ... dit? Kan ik dat wel? Twijfel.

De andere ouderen babbelden wat. Bekende, vroeger veel gespeelde muziek zou ik laten horen, muziek die herinneringen oproept. Feest der herkenning. Het *Ave Verum* van Mozart. Glimlachend knikten ze bij het horen van de eerste klanken. Ik zit goed, dacht ik. *Parelvissers, het beroemde duet* – nog meer instemming. Mijn aanvankelijke gevoel van onzekerheid begon plaats te maken voor een warm gevoel van betrokkenheid.

Volkomen in zichzelf gekeerd zat hij daar. Roerloos. Nog steeds. De muziek bereikte hem niet. Niet zoals bij de anderen. Het luikje bleef dicht. Soms vroeg ik aan iemand welke componist zijn/haar voorkeur had. Dan zei men Mozart of Bach en zocht ik snel een passend stukje muziek.

Volkomen in zichzelf gekeerd zat hij daar. Roerloos. En dat bleef zo. 'Van welke componist wilt u iets horen', probeerde ik. Geen reactie. Niets. Verkeerd geprobeerd. Het lukte me niet.

'Zijn vrouw zong vroeger in een operettekoor, hij houdt van operette', zei een kwieke dame die nauwgezet al mijn verrichtingen volgde. Als een razende zocht ik in mijn I-pod, Léhar, *Lustige Witwe*. Het eerste wat ik vind, kies ik: Het *Vilja-lied*. Bij de allereerste fluittonen opent hij z'n ogen, een glimlach, de glimlach wordt een lach, zijn hoofd deint wat heen en weer op de muziek.

Link: <https://youtu.be/i8YHZjxEFJQ>

Dit wil ik vasthouden. De muziek bereikt hem, opent hem, brengt hem even terug in zijn oude leven ... en ik help daarbij. Ineens begrijp ik wat ik doe. Vasthouden ... Tijdens het *Vilja-lied* zoek ik verder ... *Lippen Schweigen* ... aan zijn lach komt geen eind.

Link: https://youtu.be/x_ZC4IEoWEE?t=7

Iedereen geniet. Het is niet alleen voor hem, maar voor allemaal. Er gebeurt iets. Het raakt me. Het is het waard om te doen. Muziek helpt ... ook hier. Nog één, nog even ... een stralende maan. Die verlicht, die geeft ook *ons* licht: *Strahlender Mond*.

Link: <https://youtu.be/U03fuMPtAwo?t=8>